

РЕШЕНИЕ

№ 34976

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8697** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. Н. Меджеделиева–К., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Б. М., срещу решение № 2383/30.06.2025 г., постановено по АНД № 9882/2024 г. от Софийски районен съд, 18-и състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 24-4332-012905/10.06.2024 г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция“ в СДВР (ОПП – СДВР), с което на М. Н. Меджеделиева–К. на основание чл.179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при неизяснена фактическа обстановка и въз основа на противоречиви доказателства. Иска се отмяната му. Претендират се разнески.

Ответникът – началник група ОПП – СДВР в представено по делото писмено становище оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена, както и да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 03.01.2024 г. около 17:00 ч. в [населено място], по [улица] с посока на движение от[жк]към НДК, в участъка между кръстовището с булевардите „Г. Д.“ и „П.Ю.Т.“, М. Н. Меджеделиева–К., като водач на лек автомобил „М. Г. 350 С“ с рег. [рег.номер на МПС] , при извършване на маневра навлизане частично в съседна пътна лента от дясно на ляво реализирала ПТП с лек автомобил „Генези Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не спряла за установяване на нанесените щети и не уведомила контролните органи на МВР.

Въз основа на сведения, дадени от И. П., водач на лек автомобил „Генези Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с който при маневрата касаторката е реализирала ПТП, е съставен АУАН серия АД 069949/19.04.2024 г. и в последствие е издадено НП № 24-4332-012905/10.06.2024г. на началник група ОПП – СДВР.

В хода на производството пред Софийски районен съд И. П. е разпитан в качеството му на свидетел. От показанията му е установено, че лек автомобил „М. Г. 350 С“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от жена, при навлизане в неговата пътна лента е ударил предната част на колата, като след това не е спряла на мястото на инцидента, а е продължила и е спряла на червен сигнал на светофара, а след това е завила на дясно и прибрала колата в гараж. След това П. подал сигнал за ПТП на тел. 112 и се върнал на мястото на инцидента, където изчакал пристигането на служителите на ОПП - СДВР.

Изискани са заверени копия на всички материали, които се намират у застрахователя ЗД „Булинс“ АД във връзка с щета, заведена по повод ПТП с МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за което е съставен протокол № 1874045/874045/03.01.2024 г. От представена по делото справка е установено, че за ремонта на щетите по превозното средство е издадено възлагателно писмо за безкасов ремонт в сервиз И. АУТО ООД като стойността на ремонта възлиза на 2565,20 лева. След изплащането на щетата е предявен регресен иск към застрахователя на другото ППС с напуснал участник.

Изискана е и справка от РЦ 112 – С. за подаден сигнал на тел.112 на 03.01.2024 г. в периода от 16:45 ч. до 17:25 ч. от лице, представящо се като И. С. П. за настъпило ПТП в [населено място] в района на [улица]. Видно от писмо с вх. № 4579/08.01.2025 г., на 03.01.2024 г. от И. П. на тел.112 са постъпили две обаждания, съответно в 17:02 ч. и 17:27 ч., записите от които са прослушани от съда по надлежния ред.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат е приел, че АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити и при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също за изяснена фактическата обстановка по делото. Правилно бил приложен материалният закон като безспорно било доказано авторството на извършеното нарушение. Изложени са мотиви и относно неприложимостта на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които правилно е анализирал и въз основа на това е извел обоснован извод, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическата обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на

жалбоподателката административни наказания.

Съгласно чл.25, ал.1 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая по делото категорично се установява, че при престрояване в съседна пътна лента водачът на „М. Г. 350 С“ с рег. [рег.номер на МПС] удря лек автомобил „Генези Е.“ с рег. [рег.номер на МПС], причинявайки материални щети в дясната част на автомобила. Поради това безспорно касаторката е осъществила състава на посоченото в НП административно нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл.179, ал.2 от ЗДвП (в приложимата му редакция), водачът, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200 лв., поради което правилно е определен размерът на наложената глоба.

Нормата на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП предвижда задължение за водача на МПС, който е участник в ПТП да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. От събраните в хода на производството пред районния съд доказателства безспорно се установява, че М. Меджеделиева–К. не е спряла след реализираното ПТП, с което е извършила нарушение на цитираната разпоредба. Анализът на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП води до извод, че съставът на нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП изрично се състои в това водачът на МПС, участник в ПТП, да не спре за установяване на щетите от реализирането му.

Съгласно чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП (в приложимата му редакция), водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. В случая с оспореното НП е определен минималният размер на наказанието „лишаване от право на управление на МПС“ и средна стойност на наложената парична глоба, което наказание е съобразено със степента на обществена опасност, характеризиращо извършеното нарушение.

Настоящата инстанция споделя и изводите на районния съд, че случаят не попада в приложното поле на чл.28 от ЗАНН, доколкото липсата на предходни нарушения не може да се тълкува като смекчаващо вината обстоятелство, което да обоснове прилагането на института на маловажния случай.

По изложените съображения обжалваното решение, като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение, които съдът определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр. първо от АПК Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2383 от 30.06.2025 г., постановено по НАХД № 9882/2024 г. от Софийски районен съд, 18-и състав.

ОСЪЖДА М. Н. Меджеделиева–К. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: